

Sygn. akt: III U 609/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 czerwca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 28.06.2012r. znak (...) -1

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od 18.03.2012r. na stałe;
2. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28.06.2012r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Decyzję powyższą J. K. zaskarżył, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że nie zgadza się z powyższą decyzją, gdyż stan jego zdrowia nie uległ poprawie, w dalszym ciągu przyjmuje leki związane z leczeniem skutków choroby zawodowej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że Komisja Lekarska ZUS ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 09.07.1997r. ZUS przyznał J. K. prawo do renty inwalidzkiej II grupy w związku z chorobą zawodową. Z dniem 01.05.2000r. uprawnienia do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową ustalone zostały na stałe. W związku z wszczęciem postępowania w trybie nadzoru Prezesa ZUS nad wykonywaniem orzecznictwa lekarskiego, J. K. został skierowany na badanie lekarskie przez Komisję Lekarską, która w orzeczeniu z dnia 09.10.2006r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. W związku z powyższym decyzją z dnia 08.12.2006r. ZUS wstrzymał z dniem 01.01.2007r. wypłatę świadczenia. Na skutek odwołania J. K. od tej decyzji Sąd Okręgowy w Ostrołęce wyrokiem z dnia 09.09.2008r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na okres od 01.01.2007r. do 17.03.2012r. Apelacja od tego wyroku, wywiedziona przez organ rentowy, została oddalona. W dniu 30.03.2012r. J. K. złożył wniosek o ustalenie jego uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres. Orzeczeniem z dnia 18.05.2012r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy. W dniu 25.05.2012r. J. K. zgłosił sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS. Komisja Lekarska ZUS w W. orzeczeniem z dnia 18.06.2012r. nie stwierdziła u J. K. niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. Wobec powyższego w dniu 28.06.2012r. organ rentowy wydał decyzję odmawiającą J. K. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce zważył, co następuje:

Odwołanie wniesione przez J. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. nr 199, poz. 1673 z późn. zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004r., nr 39 poz. 353 z późn. zm.), który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Stosownie do treści art. 17 ust. 4 cyt. wyżej ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, przywraca się w razie ponownego powstania tej niezdolności bez względu na okres, jak upłynął od ustania prawa do renty. Przez ustąpienie niezdolności do pracy rozumie się również upływ okresu na który świadczenie przyznano.

W świetle cytowanych wyżej przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania J. K., było ustalenie czy jest on w dalszym ciągu niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu chorób zakaźnych, neurologii, kardiologii, ortopedii i medycyny pracy. Po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującym, jego zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u odwołującego: brucelozę przewlekłą z wielonarządowymi powikłaniami po postacią zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa odcinka lędźwiowego, szyjnego, piersiowego z przewlekłym zespołem bólowym, miernie ograniczające sprawność ruchową, obustronne odbiorcze upośledzenie słuchu, szumy uszne w przebiegu brucelozy, zawroty głowy pochodzenia naczyniowego w przebiegu brucelozy, zespół psychoorganiczny z zaburzeniami nastroju, chorobę wieńcową stabilną II kl. CCS oraz nadciśnienie tętnicze. W konkluzji biegli uznali wnioskodawcę za nadal częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową brucelozą na trwałe. W uzasadnieniu wskazali, że nie podzielają opinii Komisji Lekarskiej ZUS z dn.

18.06.12r. która nie uznała wnioskodawcy za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową. Wskazali, że wnioskodawca bez wątplenia zachorował na brucelozę o przebiegu przewlekłym z wszystkimi najczęściej spotykanymi powikłaniami tego schorzenia, które zostało potwierdzone w czasie trzech pobytów w Klinice (...)w W-wie. Choroba została uznana za zawodową przez Państwowego Inspektora Sanitarnego decyzją PTIS-H. (...)/96 z dn.24.10.1996,z 35% stałym uszczerbkiem na zdrowiu. Uogólnione zmiany zwyrodnieniowe, które stwierdza się u badanego wykryto już przed prawie 20-laty i dotyczą całego kręgosłupa jak również dużych stawów kończyn dolnych i górnych i w ocenie biegłych powodują one mierne ograniczenie sprawności ruchowej. Uszkodzenie nerwu słuchowego rozpoznane przed laty również etiologicznie jest związane z brucelozą i ma charakter postępujący co potwierdzają kontrolne audiogramy. Układ nerwowy centralny i wegetatywny został w istotny sposób uszkodzony w wyniku brucelozy co doprowadziło do zmian organicznych i na tym tle zespołu subdepresyjno-lękowego. Uszkodzony układ wegetatywny powoduje bóle i zawroty głowy. Problemy psychiczne wymagają stałej kontroli i leczenia w Poradni Zdrowia Psy chicznego. Biegli podkreślili, że z następstw brucelozy nie można się wyleczyć a wręcz przeciwnie z wiekiem zdecydowanie się one pogłębiają, co obserwuje się u badanego w układzie kostno-stawowym i nerwowym. Najbardziej autorytarne i wiążące opinie co do chorób zawodowych i ich następstw wydawał jak dotychczas Instytut Medycyny Pracy w Ł., który 15.09.2006 uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową na trwale. Biegli sądowi podzielili opinię Instytutu Medycyny Pracy i stwierdzili, że dziwią się, iż ustaleń Instytutu nie respektują Orzecznicy ZUS-u.

Zastrzeżenia do powyższej opinii złożył organ rentowy podnosząc, że stwierdzanych obecnie przez biegłych schorzeń nie można w sposób jednoznaczny wiązać z przebyłą brucelozą. Ich rozwój należy wiązać z wiekiem i innymi możliwymi czynnikami patogenetycznymi. Poza tym obecne nasilenie objawów i związane z nimi dysfunkcje nie naruszają sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym orzeczenie o niezdolności do pracy, co potwierdza aktywność zawodowa ubezpieczonego od 04.2012r. jako główny specjalista w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Wskazując na powyższe organ rentowy wniósł o powołanie innych biegłych.

Sąd uwzględnił powyższy wniosek i dopuścił dowód z opinii innego zespołu biegłych z zakresu chorób zakaźnych, neurologii i medycyny pracy, którzy w wydanej opinii, podobnie, jak poprzedni zespół biegłych rozpoznali u odwołującego: brucelozę przewlekłą ze zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa szyjnego, z ograniczeniem ruchomości, zmianami zwyrodnieniowymi kręgosłupa krzyżowo-lędźwiowego, aktualnie bez objawów korzeniowych i ubytkowych, odbiorczym osłabieniem słuchu, zespołem psychoorganicznym z zaburzeniami nastroju, z leczonym operacyjnie wodniakiem pozapalnym jądra, przewlekłą chorobą niedokrwinną serca i nadciśnienie tętnicze. Wskazując na powyższe stwierdzili u odwołującego nadal częściową niezdolność do pracy w związku z chorobą zawodową na trwale. W uzasadnieniu opinii biegli wskazali, że zbyt późne rozpoznanie brucelozy (dopiero po około 20 latach od zachorowania) spowodowało brak możliwości przyczynowego leczenia antybiotykowego i stopniowe powstawanie powikłań wielonarządowych w jej przebiegu. Najprawdopodobniej była to postać podostra lub pierwotnie przewlekła brucelozy, dość trudna do rozpoznania bez analizy wywiadu epidemiologicznego. Następstwa nieleczonej lub źle leczonej choroby obejmują przede wszystkim rozległe zmiany zwyrodnieniowo-wytwórcze dotyczące układu kostno-stawowego, szczególnie stawów kręgosłupa na całej długości, z przewlekłym zespołem bólowym, okresowymi dolegliwościami korzeniowymi oraz dużych stawów obwodowych, co prezentuje badany pacjent. Zmiany w narządzie ruchu dotyczą również tkanek miękkich i manifestują się jako bóle całych grup mięśniowych. Poza tym charakterystyczne dla brucelozy, a prezentowane przez badanego, jest uszkodzenie układu nerwowego, głównie autonomicznego, w postaci nadmiernej potliwości, czasem zlewnych potów, ogólnego osłabienia, męczliwości psychofizycznej oraz uporczywych bólów głowy typu naczynioruchowego. Częste są również zaburzenia ze sfery psychicznej od rzekomo nerwicowych do psychoorganicznych, obserwowane u odwołującego, wymagające leczenia psychiatrycznego. Przebyty zabieg operacyjny wodniaka jądra był konsekwencją przewlekłych zmian zapalnych jądra w przebiegu brucelozy. Zapalenie jąder z następczym uszkodzeniem ich funkcji hormonalnej powoduje niedobór testosteronu i wystąpienie m.in. gynecomastii rozpoznawanej u badanego. U odwołującego biegli stwierdzili również inne charakterystyczne dla przewlekłej brucelozy objawy w postaci postępującego uszkodzenia słuchu- uszkodzenia nerwu VIII, powiększenia wątroby. Biegli wyjaśnili, że dla brucelozy przewlekłej bardzo charakterystyczne jest występowanie okresowych zaostrzeń i nawrotów choroby na zmianę z okresami zacisza.

Następstwa przewlekłej brucelozy są trwałe i słabo reagują na stosowane leczenie objawowe, a nakładając się na zmiany związane z wiekiem i współistnieniem innych chorób, zdecydowanie utrudniają codzienne funkcjonowanie. Badany wymaga wielospecjalistycznego leczenia farmakologicznego, zabiegów rehabilitacyjnych i sanatoryjnych. W opinii biegłych odwołujący w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Do powyższej opinii żadna ze stron nie wniosła żadnych zastrzeżeń.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych zawarte w obu omówionych wyżej opiniach. Wnioski zostały przez biegłych sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych w związku z występującymi u niego schorzeniami. Wydane przez biegłych opinie poparte zostały logiczną, rzeczową i przekonującą argumentacją. Oba zespoły biegłych jednoznacznie wskazały, że występujące u ubezpieczonego schorzenia, ich aktualny stopień i nasilenie w pełni uzasadniają przyjęcie istnienia nadal częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową - brucelozą.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznając, iż J. K. spełnia wszystkie przesłanki konieczne do uzyskania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na dalszy okres, w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał mu prawo do tego świadczenia na dalszy okres tj. od dnia 18.03.2012r. na stałe.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do renty na dalszy okres z uwagi na błędną decyzję Komisji Lekarskiej ZUS, na co wskazywały dwie opinie biegłych sądowych. Komisja Lekarska ZUS dysponowała niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami, w tym w szczególności dokumentacją lekarską, pozwalającą na uznanie odwołującego za nadal częściowo niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową już na etapie postępowania przed ZUS. W toku postępowania sądowego odwołujący nie przedstawił żadnej nowej dokumentacji, nie pojawiły się też żadne nowe, nieznanne organowi rentowemu okoliczności związane ze stanem jego zdrowia.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.

SSR del do SO Monika Obrębska